

[Parkov.]

der jo fuld Enighed indenfor Udvalget, og der er derfor egentlig ikke nogen Anledning til at komme ind paa dem. Ændringsforslag Nr. 5 gaar, som det allerede er meddelt, ud paa at ændre den Nedsættelse, der 1. April skal finde Sted for Rigsdagsmænds Vedkommende fra „fra 9 til 6 pCt.“ til „fra 9 til 0 pCt.“ Vi fra vor Side er Medforslagsstillere til dette Ændringsforslag, og jeg kan derfor ogsaa anbefale det til det høje Ting.

Der blev af den ærede socialdemokratiske Ordfører antydet, at der i et saadant Ændringsforslag skulde ligge noget i Retning af at udtrykke en vis Ringeagt for Rigsdagens Arbejde. En saadan Betragtning tror jeg ikke kan opretholdes. Jeg tror nok, at Bedømmelsen af Rigsdagsmedlemmernes Arbejde og deres Omdømme i Befolkningen vil være afhængig af det Resultat, der kommer ud af dette Arbejde, og ikke af Størrelsen af det Vederlag, der ydes derfor. Naar man fra de to Partiers Side er gaaet ind herfor, har som allerede oplyst af den ærede Ordfører for Venstre (Hans Jacob Sørensen) en medvirkende Aarsag hertil været, at man er gaaet ned for alle Honorarers Vedkommende, og derved har opnaaet en ret betydelig Besparelse for Statskassen. Der har ikke deri ligget nogen som helst Trang til at smigre eller, som den ærede Ordfører fra socialdemokratisk Side sagde, lefte for Befolkningen. Vi har, mener det ærede Medlem, ikke ved denne Lejlighed vist tilstrækkelig Rygrad. Ja, vi har ment, at der ikke var nogen som helst Anledning til at demonstrere, hvor vidt vi havde Rygrad, og hvorvidt denne havde tilstrækkelig Stivhed. Vi er gaaet ind for Forslaget og anser det for at være rigtigt, og under de Hensyn vil jeg ogsaa fremdeles anbefale, at man slutter sig til, at der fra Rigsdagens Side bringes et Offer i denne i økonomisk Henseende overmaade vanskelige Situation. Og det forekommer mig, som det ogsaa blev oplyst for et Øjeblik siden, at dette Offer dog maa siges ikke at ramme alt for føleligt, saaledes at man af den Grund ikke skulde kunne paatage sig det Æreshverv, som det nu alligevel er — selv om man ikke tager Ordet Ære med, saa er det et Æreshverv at blive valgt til Medlem af den danske Rigsdag.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal sagde vi i Udvalget, at vi ikke havde noget imod, at dette Forslag blev ført ned i Folketinget; men der blev fra anden Side yttret Modstand derimod, og man har saa valgt den Vej at bringe det frem ved Normeringslovforslaget. Jeg erkender, at Tje-

nestemændenes Indtægtsforhold maa staa i et passende og rimeligt Forhold til den øvrige Befolknings Indtægtsforhold, og det har man ogsaa søgt at opnaa ved de Bestemmelser, der er fastsat i Tjenestemandsløven. Tjenestemandsløven er jo dog ikke af ældre Dato, end at den traadte i Kraft i Fjor Sommer, og den blev gennemført med enstemmig Tilslutning ikke alene fra Rigsdagsmedlemmernes men ogsaa fra alle Tjenestemandorganisationernes Side. Naar man nu vil indføre en ny Reguleringsmaade for om muligt at bringe en bedre Overensstemmelse mellem Tjenestemændenes Indtægter og den øvrige Befolknings Indtægter, saa forekommer det mig, at den Vej, man her har valgt, ikke fører til det ønskede Resultat. Der vil ikke opnaas, at der samtidig med at der sker Ændringer i den øvrige Befolknings Indtægter, ogsaa sker dertil svarende Ændringer i Tjenestemændenes Indtægter. De Ændringer, der vilde fremkomme som Følge af de Udregninger, som skal foretages af Befolkningens Skatteindtægt, vil først komme $\frac{1}{2}$ —1, maaske $1\frac{1}{2}$ Aar senere, altsaa paa et Tidspunkt, hvor de erhvervsmæssige Forhold maaske er fuldstændig forandrede. Men der kommer efter min Formening ogsaa det i Betragtning, at naar man tidligere har søgt og ogsaa opnaaet at faa en Forhandling i Stand med Tjenestemændene, at opnaa deres Forstaaelse af, hvorledes deres Lønninger og Forhold i det hele taget skulde være, saa kan man ikke ret vel paa dette Tidspunkt uden at høre Tjenestemændene gaa til at træffe saa væsentlige og indgribende Forandringer som dem, her er Tale om.

Men jeg skal gerne indrømme, at der kan komme en Situation — og vi maa maaske i nogen Maade være forberedt paa, at den vil komme —, hvor det bliver nødvendigt ogsaa for Tjenestemændene at bringe Ofre. Jeg tror, at en Villighed dertil saa ogsaa vil vise sig at være til Stede, men jeg mener, at en Forudsætning for at føre noget saadant igennem maa være, at man har faaet Tjenestemændene i Tale og har søgt at komme til en Forstaaelse med dem.

Jeg vil derfor mene, at som Forholdene ligger, er dette Forslag ikke egnet til at opfylde det Formaal, det har, og dernæst, at det ikke er rigtigt at træffe Bestemmelser i saa Henseende, uden at Tjenestemændene har faaet Anledning til at udtale sig derom forinden. Hvis man vil se, hvad Tjenestemændene siger derom, vil jeg henvise til de Bilag, som følger med Betænkningen, hvoraf man vil se, at *samtlig*e Tjenestemandorganisationer afgjort gaar imod dette Forslag. Jeg